

Det er en Feil af os, at der ikke tidligere er protesteret mod ogsaa dette Brud paa Bevillingsmyndighedens Regler. Men ikke blot det; det ærede Medlem kan være temmelig sikker paa, at det er ikke denne Minister alene, der har Del i denne Sag. Jeg tør være temmelig overbevist om, at hverken afdøde Skeel eller afdøde Finsen have handlet ganske paa egen Haand. Det ærede Medlem veed jo godt, at i Spidsen for det Dolland-Falsterste Jernbaneselskabs Bestyrelse, som er den ene Kontrahent, staar jo Udenrigsministeren. Udenrigsministeren er den ene Kontrahent i Forening med Andre, og Indenrigsministeren er den anden — ja, det ærede Medlem veed jo slet ikke, om det ikke er hele Ministerraadet, og om der ikke ligger en Statsraadsbeslutning bagved. Men sikkert er det, at den Minister, som har opproberet Forpagtningskontrakten, ikke af det ærede Medlems nye Statsret kan frigjøres. Jeg henholder mig altsaa til, ikke hvad de Herrer have blandet ind angaaende Gjedserbanen, den Gang vi talte om Ribebanen. Jeg sagde da til dem: Vent, til vi komme til Gjedserbanen, saa tale vi om det Spørgsmaal, og kom ikke med deres løse Fortællinger om Gjedser- og Ribebanen og sammenbland disse; hver for sig, saa se vi Sammenstillingen. Her ligger nu Gjedserbanen for, og fordi man har sagt noget fuldstændig Urigtigt om Gjedserbanen, da vi forhandlede om Ribebanen, skal det ikke forhindre nu at komme frem med Sproget, og Sproget har været talt tydeligt nok. Det ærede Medlem er enig i, at det, der her er Spørgsmaal om, er Forpagtningskontrakten, og at den er i fuldstændig Strid med Loven; men da den er i Strid med Loven, ville vi — siger det ærede Medlem saa — bevilge, hvad der følger af denne Strid mod Loven. Ja, det er omtrent Formen for alle vore Bevillinger, forekommer det mig! Naar Ministrene handle Punkt for Punkt i Strid med Loven, ville vi bevilge dette Ministerium alt Muligt, det er Konsekventsen. Jeg reiser Modstand derimod ligesom i Øvrigt, og jeg havde rigtignok turdet vente, at Flertallet her i Genhold til sin skarpe Protest mod dette Foretagende vilde have staaet paa min Side. Det har jeg kunnet vente. Den eneste Undskyldning, de Herrer have, er, at det passer ikke med den nuværende Politikk; derfor gaar der saa meget gjennem det store Sold. Vel!

Clausen: Jeg har ikke sagt, at det ikke passede ind i den nuværende Politikk. Det ærede Medlem synes at have noget svært ved at forstaa, at man kan være enig

med ham i hans Grundbetragtning, uden derfor at være enig med ham i den Maade, hvorpaa man skal tage Standpunkt til en Sag. Det synes jeg ellers, maatte være temmelig let at forstaa. Hvad Regjeringens Stilling angaar i Diebliffet, er den jo bunden kontraktmæssig, og det behøves der vist ikke at tales Videre om. Om den nuværende Minister staar i et saadant Forhold til Kontrakten om Gjedserbanen, at der ad Rigsrettens Vej vil kunne gjøres Ansvar mod ham, vil være et ganske andet Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som jo meget vel kunde komme under Overveielse og finde sin Afgjørelse, dersom Folkethinget kunde gaa ind paa det ærede Medlems Betragtning i saa Henseende, at Ministeren maa være ansvarshavende, fordi han har ratihaberet Kontrakten. Men det er jo ikke det, der ligger for. Thinget spørges jo ikke, om det betragter den nuværende Ministers Stilling saaledes. Da jeg delte det ærede Medlems Grundbetragtning om Ribebanen den anden Dag og dog maatte gaa mod det Ændringsforslag, der da var stillet af ham, var det, fordi jeg fandt, at det var aldeles meningsløst, naar Staten optræder som Forpagter, da at forudsætte, at den kan blive ved at drive sin Forpagtning uden at betale Forpagtningsafgiften. Det er noget saa urimeligt, at jeg ikke kunde gaa med til at stemme derfor. Overfor Ribebanen staar jo Staten som Forpagter og har Forpligtelse til at betale Forpagtningsafgift. Sæt det ærede Medlem har en Gaard, en Skole, et Fartøj o. s. v. og har en Forpagter, som skul give ham noget Vist i Forpagtningsafgift, og denne Forpagter ikke svarer sin Forpagtningsafgift, mon det ærede Medlem da vil lade ham bruge sine Egenomme og lide paa dem f. Ex., hvis det er en Gaard, udmarve Jorden o. s. v.? Nei, det vil det ærede Medlem ikke gjøre. I Konsekventens heraf maatte ogsaa Ribebanen blive standset. Jeg synes, at denne Maade at tage en Sag paa, er ikke rigtig, ikke anbefalelsesværdig. Have vi Noget imod Ministrene — og vi have jo alle meget imod dem — saa lad os afgjøre det paa den Maade, Grundloven anviser, og ikke ved demonstrative Forslag, thi Andet kan det ærede Medlems Forslag dog ikke kaldes end rent demonstrativt. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem et eneste Diebliff har turdet vente, at Thinget skulde gaa med ham og stemme for de Forslag, han har stillet til Ribebanen og ligeledes her til Gjedserbanen.

Berg: Jeg forbaufes mere og mere og mere over de nye Statsretslærdomme,